

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

16 декември 2010 година*

По дело С-266/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от College van Beroep voor het bedrijfsleven (Нидерландия) с акт от 29 май 2009 г., постъпил в Съда на 10 юни 2009 г., в рамките на производство по дело

Stichting Natuur en Milieu,

Vereniging Milieudefensie,

Vereniging Goede Waar & Co.

срещу

College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, по-рано College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

* Език на производството: нидерландски.

в присъствието на:

Bayer CropScience BV,

Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie,

СЪДЪТ (четвърти състав)

състоящ се от: г-н J.-C. Bonichot (докладчик), председател на състав,
г-н K. Schiemann, г-н L. Bay Larsen, г-жа C. Toader и г-жа A. Prechal, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 септември 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Stichting Natuur en Milieu, от г-н J. Rutteman, подпомаган от адв. B.N. Klootra, advocaat,

- за Vereniging Milieudefensie, от адв. B.N. Klootra, advocaat,

- за Vereniging Goede Waar & Co., от адв. B.N. Klootra, advocaat,

- за College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, по-рано College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, от г-жа I.L. Rol, подпомагана от адв. R. van den Tweel, advocaat,

- за Bayer CropScience BV, от адв. D. Waelbroeck, адв. E. Antypas и адв. E. Broeren, advocaten,

- за нидерландското правителство, от г-жа C. Wissels и г-н Y. de Vries, в качеството на представители,

— за гръцкото правителство, от г-жа S. Papaïoannou и г-н I. Chalkias, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н P. Oliver и г-н V. Burggraaf, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 23 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- ¹ Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30) и на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200).
- ² Запитването е направено в рамките на производство по жалба за отмяна, подадена от Stichting Natuur en Milieu, Vereniging Milieudefensie и Vereniging

Goede Waar & Co. срещу решението, с което College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, по-рано College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (наричано по-нататък „СТВ“), отказва достъп до някои изследвания и до протоколи от полеви тестове относно остатъците от и действието на активното вещество пропамокарб във и върху салатата (наричано по-нататък „оспорваното решение“).

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

Директива 90/313/ЕИО

- 3 Съгласно член 3 от Директива 90/313/ЕИО на Съвета от 7 юни 1990 година за свободния достъп до информация за околната среда (ОВ L 158, стр. 56):

„1. С изключение на случаите, предвидени в настоящия член, държавите членки гарантират, че публичните власти са длъжни да предоставят съществуващата информация за околната среда на всяко физическо или юридическо лице по негова молба, без да е необходимо то да доказва интерес.

Държавите членки определят по какъв начин информацията следва да бъде предоставяна на практика.

2. Държавите членки могат да предвидят отказ на искане за предоставяне на информация, когато то засяга:

[...]

— търговска или промишлена тайна, включително и интелектуална собственост,

— поверителността на лични данни и/или архиви,

— данните, предоставени от трети лица, без да имат такова правно задължение,

[...]

До информацията, с която разполагат публичните власти, се предоставя частичен достъп, когато е възможно пасажите, засягащи горепосочените интереси, да се отделят от останалата информация.

[...]“ [неофициален превод]

Директива 90/642/ЕИО

- 4 Съгласно член 5б, параграф 2 от Директива 90/642/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 година относно определянето на максимални количества на остатъци от пестициди във и върху някои продукти от растителен произход, включително плодове и зеленчуци (ОВ L 350, стр. 71; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 9, стр. 71), изменена с Директива 97/41/ЕО на Съвета от 25 юни 1997 г. (ОВ L 184, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 21, стр. 264):

„Държавите членки предприемат мерки за установяване на максимално допустими граници на остатъчни пестициди, независимо дали са временни или постоянни, за продуктите, посочени в член 1, параграф 1, които са били внесени на тяхна територия от държава членк[a] по произход, отчитайки добрата земеделска практика в държавата членка по произход, и без да се накърняват изискванията, необходими за защита на здравето на потребителите, в случаите, когато не са били установени максимално допустими граници на остатъчни вещества от пестициди за въпросните продукти в съответствие с член 3, параграф 1 или член 5а“.

Директива 91/414

- 5 Съгласно член 5, параграф 1 от Директива 91/414:

„В съответствие с равнището на научно-техническите познания, дадено активно вещество се вписва в приложение I за първоначален срок, който не може да надхвърля 10 години, ако може да се очаква, че продукти за растителна защита, съдържащи активното вещество ще отговарят на следните условия:

- а) техните остатъци, вследствие на употреба, отговаряща на добрата растителнозащитна практика, нямат никакви вредни въздействия върху човешкото

здраве или здравето на животните или върху подпочвената вода, или неприемливо въздействие върху околната среда, и въпросните остатъци, доколкото са токсикологично или екологично значими, могат да се [...] измерят с обичайно прилаганите методи;

- б) тяхното използване съобразно изискванията на добрата растителнозащитна практика, не оказва вредно въздействие върху човешкото здраве или здравето на животните или неприемливо въздействие върху околната среда, както е предвидено в член 4, параграф 1, буква б), iv) и v)“.

6 Член 14 от Директива 91/414 гласи:

„Без да се засягат разпоредбите на Директива 90/313 [...], държавите членки и Комисията осигуряват информацията, предоставена от заявителите, включваща производствени и търговски тайни, да се третира като поверителна, ако заявителят, който желае активно вещество да бъде включено в приложение I или заявителят на разрешение на продукт за растителна защита поиска това и ако държавата членка или Комисията приемат, че искането на заявителя е оправдано.

Поверителността не се отнася за:

[...]

- резюмето от резултатите от изпитванията за установяване на еф[и]касността на веществото или продукта и за отсъствие на вредно действие на продукта за хората, животните, растенията и околната среда,

[...]“.

Директива 2003/4

- 7 Съгласно съображение 5 от Директива 2003/4:

„На 25 юни 1998 г. Европейската общност подписа Конвенцията на ИКЕ/ООН относно достъпа до информация, общественото участие при вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси, свързани с околната среда („[О]рхуската конвенция“). Разпоредбите на законодателството на Общността трябва да бъдат в съответствие с тази конвенция, предвид присъединяването на Европейската общност към нея“.

- 8 Съгласно член 2 от Директива 2003/4:

„По смисъла на настоящата директива:

- 1) „Информация за околната среда“ означава всяка информация в писмена, визуална, слухова, електронна или всякаква друга материална форма относно:
 - a) състоянието на компонентите на околната среда като въздух и атмосфера, вода, почва, земята, ландшафт и природните обекти, включително и влажните зони, крайбрежни и морски зони, биологичното разнообразие и неговите компоненти, включително и генетично модифицираните организми и взаимодействието между тези елементи;

- б) фактори като веществата, енергията, шумът, радиацията или отпадъците, [...] емисиите, освобождаванията и другите изпускания в околната среда, които въздействат, или които е възможно да въздействат върху компонентите на околната среда, посочени в буква а);
- в) мерките (включително и административните м[е]рки) като политики, законодателство, планове, програми, споразумения, свързани с околната среда и други дейности, които оказват въздействие, или които е възможно да окажат въздействие върху елементите и факторите в букви а) и б), както и мерките или дейностите, предназначени да опазват тези компоненти;

[...]

- е) състоянието на здравето на човека и безопасността, включително и замърсяването на хранителната верига, където това е уместно, условията за живот на човека, културните забележителности и изградените структури, доколкото същите са или биха могли да бъдат повлияни от състоянието на елементите на околната среда, посочени в буква а) или чрез тези елементи, с някои от нещата, посочени в букви б) и в);

[...]“.

- 9 Член 4 от Директива 2003/4 е озаглавен „Изключения“ и параграф 2 от него гласи:

„Държавите членки могат да предвидят отказ на искане за предоставяне на информация за околната среда, ако разкриването на информацията би могло да се отрази неблагоприятно върху:

[...]

- г) поверителността на търговска или индустриална информация, когато тази поверителност е регламентирана от националното законодателство или от законодателството на Общността с цел защита на легитимния икономически интерес, включително и обществения интерес за поддържането на статистическата поверителност или данъчната тайна;

[...]

Основанията за отказ, упоменати в параграфи 1 и 2, следва да се тълкуват ограничително, като се взема предвид за конкретния случай обслужвания обществен интерес от разкриването на информацията. Във всеки конкретен случай обслужваният обществен интерес от разкриването се преценява спрямо обслужвания интерес от отказа. Държавите членки не могат да регламентират право на отхвърляне на искане за предоставяне на информация на основание параграф 2, букви а), г), е), ж) и з), в случаите, когато искането се отнася за емисии в околната среда.

[...]“

10 Член 11 от Директива 2003/4 постановява:

„Директива 90/313/ЕИО се отменя, считано от 14 февруари 2005 г.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позоваване на настоящата директива и се тълкуват съгласно таблицата на съответствието в приложението“.

Решение 2005/370/ЕО

11 С Решение 2005/370/ЕО от 17 февруари 2005 година за сключване от името на Европейската общност на Конвенцията за достъп до информация, участие на обществеността в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по екологични въпроси (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201) Съветът на Европейския съюз одобрява тази конвенция.

Национална правна уредба

12 Съгласно член 22 от Закона за пестицидите от 1962 г. (Bestrijdingsmiddelenwet 1962):

„1. Задължението за поверителност, посочено в член 2:5 от Общия административен закон (Algemene wet bestuursrecht), не се прилага за съставките на пестицид с вредно действие за хората, животните или растенията, чиято защита се цели.

2. Когато в съответствие с настоящия закон или на негово основание на съответния министър, на комисията по пестицидите или на друго лице или друга организация са предоставени документи, в които са посочени или от които могат да бъдат изведени данни, подлежащи на поверително третиране за целите на защитата на индустриалната информация, по писмено искане на лицето, предоставило документите, компетентният министър, съответно комисията, издава решение за поверително третиране на тези данни. Искането трябва да бъде мотивирано.
3. Съответният министър установява правилата относно данните, за които не се прилага задължението за поверителност“.
- 13 С наредба от 19 октомври 1999 г. министърът на здравеопазването и спорта, съгласувано с държавния секретар по въпросите на земеделието, опазването на околната среда и рибарството, изменя Наредбата относно остатъците от пестициди. В частност с това изменение максимално допустимото количество на остатъците (наричано по-нататък „МДКО“) от пестицида пропамокарб във или върху салатата се определя на 15 mg/kg.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 Изменението на МДКО за пропамокарба във или върху салатата е извършено по искане на притежателя на разрешението за продукта „Previcur N“. Bayer CropScience B.V. (наричано по-нататък „Bayer“) е правоприменик на притежателя на разрешението за този продукт.
- 15 С писмо от 31 януари 2005 г. жалбоподателите по главното производство искат по-специално от СТВ да им предостави цялата информация, на която се основава решението за определяне на посоченото по-горе МДКО.

- 16 С решение от 8 март 2005 г. СТВ отхвърля искането на жалбоподателите по главното производство на основание член 22 от Закона за пестицидите от 1962 г. С писмо от 14 април 2005 г. те подават жалба срещу това решение.

- 17 На 31 май 2005 г. СТВ уведомява Вауер за искането на жалбоподателите по главното производство за предоставяне на информация. Той предоставя на Вауер възможността да направи искане за поверителност на някои от данните, фигуриращи в съответните документи.

- 18 С писмо от 13 юли 2005 г. Вауер по-специално посочва документите, които според него съдържат промишлена тайна. Това са преди всичко изследванията относно остатъците и протоколи от полеви тестове. То иска тези документи да се третират като поверителни.

- 19 На 22 юни 2007 г. СТВ отказва достъп до изследванията относно остатъците и до протоколите от полеви тестове с цел запазване на промишлената тайна. СТВ представя списък с документите, от които могат да бъдат предоставени копия. Този списък е допълнен с решение за поправка от 17 юли 2007 г.

- 20 Пред запитващата юрисдикция жалбоподателите по главното производство обжалват решението от 22 юни 2007 г. и решението за поправка от 17 юли 2007 г. Тези два акта заедно представляват оспорваното решение.

- 21 Запитващата юрисдикция иска по-специално да се установи дали националният закон, въз основа на който е отказано предоставянето на определена информация, и конкретното му прилагане в настоящия случай са съвместими със задълженията по Директива 2003/4.

- 22 По-конкретно, освен от прилагането *rationae temporis* на Директива 2003/4 към фактите по настоящия случай, запитващата юрисдикция се интересува от самото понятие за информация за околната среда, уредено в тази директива. Най-напред тя се пита дали всъщност данните, въз основа на които се определя МДКО за даден продукт за растителна защита, представляват такава информация за околната среда и дали следователно попадат в материалното приложно поле на посочената директива.
- 23 По-нататък, като установява, че член 14 от Директива 91/414 предвижда безусловна поверителност на производствената и търговската информация, запитващата юрисдикция си поставя въпроса относно обхвата на посочения член предвид направеното в него уточнение, че се прилага, „без да се засягат разпоредбите на Директива 2003/4“. Според запитващата юрисдикция в член 4 от последната директива се дава превес на информацията пред поверителността на производствените тайни или поне се изисква от националните власти да претеглят съществуващите интереси.
- 24 Накрая запитващата юрисдикция се пита дали това претегляне на интересите може да се осъществи общо и еднократно чрез разпоредбите, приемани от законодателя или от компетентния административен орган, или трябва да се извършва поотделно във всеки конкретен случай.
- 25 При тези условия *College van Beroep voor het bedrijfsleven* решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли понятието „информация за околната среда“ в член 2 от Директива 2003/4 [...] да се тълкува в смисъл, че включва и информацията, предоставена в рамките на национална процедура по издаване (или разширяване на обхвата) на разрешение за продукт за растителна защита с оглед определянето на максимално допустимото съдържание в храните и напитките

на пестицид, на негова съставка или на получени от неговото разграждане продукти?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: какво е съотношението между член 14 от Директива 91/414 [...] и Директива 2003/4 [...], доколкото това е от значение за прилагането им към посочената в предходния въпрос информация, и по-конкретно предвид това съотношение следва ли член 14 от Директива 91/414 [...] да се прилага само ако това не влече нарушение на задълженията по член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 [...]?

- 3) Ако от отговора на първите два въпроса следва, че ответникът по настоящото производство е длъжен да приложи член 4 от Директива 2003/4 [...], то означава ли този член, че предвиденото в него претегляне на обществен интерес от разкриване спрямо частния интерес от отказа за разкриване трябва да се извърши към момента на прилагането, или това може да се направи и в националното законодателство?“.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- ²⁶ С писмо от 7 октомври 2010 г. Bayer и Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie искат възобновяване на устната фаза на производството, като по същество изтъкват, че следва да се подложи на състезателно обсъждане въпросът дали разглежданата в главното производство информация се отнася до емисии по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 2003/4. Всъщност според заинтересованите страни това понятие за емисии е анализирано в заключението на генералния адвокат, въпреки че запитващата юрисдикция не е поставила въпрос в

това отношение и въпреки че някои страни не са изложили доводи относно това понятие, а тези, които са засегнали този въпрос в становищата си, са дали напълно противоположно тълкуване на поддържаното в посоченото заключение.

- 27 В това отношение следва да се напомни, че Съдът може служебно или по предложение на генералния адвокат, както и по искане на страните, да разпoredи възобновяване на устната фаза на производството в съответствие с член 61 от своя процедурен правилник, ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или че трябва да бъде решено въз основа на довод, който страните не са разисквали (вж. по-специално Решение от 8 септември 2009 г. по дело *Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Wwin International*, C-42/07, Сборник, стр. I-7633, точка 31, както и цитираната съдебна практика).
- 28 За сметка на това Статутът на Съда на Европейския съюз и Процедурният правилник на Съда не предвиждат възможност страните да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат (вж. Решение по дело *Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Wwin International*, посочено по-горе, точка 32).
- 29 След изслушване на генералния адвокат Съдът намира, че в случая разполага с всички необходими данни, за да отговори на поставените от запитващата юрисдикция въпроси, и че не е необходимо делото да бъде решено въз основа на довод, който не е бил разискван пред Съда.
- 30 Поради това искането за възобновяване на устната фаза на производството следва да бъде отхвърлено.

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 31 Следва да се посочи, че според запитващата юрисдикция фактите по главното производство трябва да се преценят с оглед на приложимото право към датата, на която е прието оспорваното решение. Затова тя иска от Съда тълкуване на приложимата към тази дата Директива 2003/4. Нидерландското правителство и Комисията обаче поддържат, че това тълкуване трябва да се отнася до разпоредбите на Директива 90/313, която е отменена с Директива 2003/4 едва на 14 февруари 2005 г. и е била в сила както към датата, на която информацията, чието разкриване се иска, е предоставена на компетентната администрация, така и към датата, на която последната е сезирана за първи път с искане за достъп до информация.
- 32 В това отношение следва да се напомни, че по принцип новата правна норма се прилага от момента на влизане в сила на акта, в който тя се съдържа. Макар че не се прилага към правните положения, възникнали и окончателно установени при действието на стария закон, новата правна норма се прилага спрямо техните бъдещи последици, както и спрямо новите правни положения (вж. в този смисъл Решение от 6 юли 2010 г. по дело *Monsanto Technology*, C-428/08, Сборник, стр. I-6765, точка 66). Без да се засяга принципът на забрана на прилагането на правните актове с обратна сила, изключения са възможни единствено ако новото правило е придружено с особени разпоредби, които определят изрично условията за прилагането му във времето.
- 33 В настоящия случай следва да се приеме за установено, че Директива 2003/4, с която се отменя Директива 90/313, не съдържа особени разпоредби в това отношение.

- 34 От друга страна, правото на достъп до информация за околната среда конкретно се упражнява едва към датата, на която компетентните органи се произнасят по искането, с което са сезирани. Всъщност, както посочва генералният адвокат в точка 28 от заключението си, едва към този момент посочените органи трябва да преценят с оглед на всички правни и фактически обстоятелства по случая дали да предоставят исканата информация.
- 35 В настоящия случай, като се има предвид, че оспорваното решение е прието след изтичането на срока за транспониране на Директива 2003/4, фактите по главното производство следва при всички случаи да се преценят с оглед на определеното в тази директива право на достъп до информация за околната среда предвид липсата на каквато и да било разпоредба в обратен смисъл в тази директива, в член 3 от която впрочем видовете информация, чието разкриване се предвижда, не са разграничени в зависимост от това дали компетентните органи разполагат с информацията отпреди 14 февруари 2005 г., или едва от по-късна дата.
- 36 Ето защо Съдът следва да отговори на поставените въпроси в светлината на Директива 2003/4, както е поискала запитващата юрисдикция.

По първия въпрос

- 37 Член 2 от Директива 2003/4 изброява различните категории информация за околната среда, за които съгласно правото на Съюза се прилага определеният в посочената директива режим на разкриване. Следователно първият въпрос на

запитващата юрисдикция цели по същество да се определи дали информацията като разглежданата в главното производство попада в някоя от тези категории.

- 38 В това отношение следва да се посочи, че с оспорваното решение се отказва достъп до изследванията относно остатъците и до протоколите от полеви тестове, предоставени в рамките на процедура по разширяване на обхвата на разрешението за продукт, попадащ в приложното поле на Директива 91/414. При приемането на тази директива законодателят на Съюза по-специално установява, както произтича от четвъртото съображение от посочената директива, че продуктите за растителна защита могат да оказват неблагоприятни въздействия върху растителната продукция и че тяхното използване може да бъде рисковано и опасно за хората, животните и околната среда, особено ако са допуснати до пазара, без да са били официално изследвани и разрешени, или ако се използват неправилно.
- 39 Ето защо не може да се оспорва фактът, че посочената в оспорваното решение информацията относно остатъците от продукт за растителна защита върху храните е част от процедура за издаване на разрешение, целяща именно предотвратяването на рисковете и опасностите за хората, животните и околната среда. Поради това сама по себе си тази информация може да се отнася, както следва от член 2, точка 1, буква е) от Директива 2003/4, до състоянието на здравето и безопасността на човека, включително и евентуалното замърсяване на хранителната верига.
- 40 Съгласно член 2, точка 1, буква е) обаче информацията от такова естество попада в приложното поле на Директива 2003/4 единствено доколкото състоянието на здравето и безопасността на човека и замърсяването на хранителната верига, за които тази информация се отнася, са или биха могли да бъдат повлияни от състоянието на компонентите на околната среда, изброени в посочения член 2, точка 1, буква а), или чрез тези компоненти — от някои от факторите, мерките или дейностите, посочени в същия член 2, точка 1, букви б) и в).

- 41 Член 2, точка 1, буква а) от Директива 2003/4 посочва компонентите на околната среда като въздуха и атмосферата, водата, почвата, земята, ландшафта и природните обекти, включително и влажните зони, крайбрежните и морските зони, биологичното разнообразие и неговите компоненти, включително и генетично модифицираните организми, и взаимодействието между тези компоненти. Що се отнася до член 2, точка 1, буква б), той се отнася до фактори като веществата, отпадъците, емисиите, освобождаванията и другите изпускания в околната среда, които въздействат или които е възможно да въздействат върху компонентите на околната среда, изброени в посочения член 2, точка 1, буква а).
- 42 В настоящия случай, като позволява да се провери на какво равнище е определено МДКО, предоставянето на информация относно остатъците от продукти за растителна защита във или върху растенията, например във и върху салатата, както е в главното производство, цели да се ограничи опасността да бъде повлиян някой от компонентите на биологичното разнообразие и опасността тези остатъци да се разпръснат например върху почвата или в подпочвените води. Макар че сама по себе си не съдържа пряко оценка на последиците от тези остатъци за човешкото здраве, такава информация се отнася до компонентите на околната среда, които могат да му повлияят в случай на прекомерно наличие на остатъци, което може да се провери именно въз основа на тази информация.
- 43 При тези условия на първия въпрос следва да се отговори, че понятието „информация за околната среда“, посочено в член 2 от Директива 2003/4, следва да се тълкува в смисъл, че включва и информация, предоставена в рамките на национална процедура по издаване или разширяване на обхвата на разрешение за продукт за растителна защита с оглед определянето на максимално допустимото съдържание в храните и напитките на пестицид, на негова съставка или на получени от неговото разграждане продукти.

По втория въпрос

- 44 С втория въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали разпоредбите на член 14 от Директива 91/414 трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат само ако това не влече нарушение на задълженията по член 4, параграф 2 от Директива 2003/4.
- 45 В самото начало следва да се посочи, че член 14, втора алинея от Директива 91/414 съдържа списък с документи и информация, които не могат да се третират като поверителни. Сред тях в пето тире фигурират „резюме[ата] от резултатите от изпитванията за установяване на ефикасността на веществото или продукта и за отсъствие на вредно действие на продукта за хората, животните, растенията и околната среда“. Поради това при положение като разглежданото в главното производство, преди да се определи какъв е обхватът на защитата на поверителността, поискана от Bayer на основание член 14, първа алинея от Директива 91/414, компетентните национални органи следва да проверят дали разглежданите документи и информация са сред изброените в списъка по член 14, втора алинея.
- 46 За да се отговори на въпроса, отправен от запитващата юрисдикция, следва да се напомни, че условията за достъп до информация за околната среда са определени първо в Директива 90/313, която е отменена с Директива 2003/4, считано от 14 февруари 2005 г.
- 47 Член 14 от Директива 91/414 установява принципа, че заявителите на разрешения за пускане на пазара могат да поискат предоставената от тях информация, която съдържа производствена или търговска тайна, да остане поверителна, но този принцип следва да се прилага, „без да се засягат разпоредбите на Директива 90/313“. Член 3 от последната директива предвижда, че държавите членки

могат да откажат достъп до информация за околната среда, когато тя засяга търговска или промишлена тайна.

- 48 Директива 90/313 е заменена с Директива 2003/4, чийто член 4 предвижда за-
щита на производствените и търговските тайни, която не е толкова стриктна в
сравнение с предвидената в посочените разпоредби на Директива 91/414 във
връзка с посочените разпоредби на Директива 90/313, като се има предвид, че
за да се реши дали да бъде отказан достъп до информация за околната среда,
този член изисква общественият интерес от разкриването да се прецени спрямо
интереса от отказа.
- 49 В този контекст е важно да се посочи, че считано от 14 февруари 2005 г., по
силата на изричните разпоредби на член 11 от Директива 2003/4, член 14 от Ди-
ректива 91/414 трябва да се разглежда като отправящ вече не към Директива
90/313, а към Директива 2003/4. Всъщност предвид липсата в Директива 2003/4
на каквато и да било разпоредба в обратен смисъл следва да се осигури пълното
действие на препращането в член 14 от Директива 91/414, което съответно вече
е към Директива 2003/4.
- 50 Ето защо посоченият член 14 трябва да се разбира в смисъл, че без да се засягат
разпоредбите на Директива 2003/4, държавите членки и Комисията гарантират,
че съдържащата производствени и търговски тайни информация, която е пре-
доставена от заявителите на разрешения за пускане на пазара на продукти за
растителна защита, ще се третира като поверителна, ако тези заявители поиск-
кат това и ако държавата членка или Комисията приемат, че искането на заяви-
теля е оправдано.
- 51 Ето защо при положение като разглежданото в главното производство компе-
тентните органи на съответната държава членка, сезирани с искане за повери-
телност на предоставената информация, следва да разгледат това искане при
спазване на предвидените в посочения член 14 условия, стига това да не води

до нарушение на произтичащите вече от Директива 2003/4 задължения на тези органи, ако до тях е отправено и искане за достъп до тази информация.

52 Посочените задължения произтичат от разпоредбите на член 4 от Директива 2003/4. Тези разпоредби позволяват на държавите членки да предвидят, че освен ако искането за предоставяне на информация за околната среда се отнася за емисии в околната среда, може да се откаже достъп до такава информация, ако разкриването ѝ би могло да се отрази неблагоприятно върху поверителността на търговска или индустриална информация, когато тази поверителност е регламентирана от националното законодателство или от законодателството на Съюза. Тези разпоредби обаче също така изискват това основание за отказ да се тълкува стеснително, като се вземе предвид общественият интерес от разкриването на информацията, и във всеки конкретен случай този обществен интерес от разкриването да се преценява спрямо интереса от отказа.

53 При тези условия, когато компетентните органи бъдат сезирани с искане за достъп до информация за околната среда, която е предоставена от заявителя на разрешение за пускане на пазара на продукти за растителна защита и във връзка с която тези органи са приели за оправдано направеното искане за защита на производствена или търговска тайна по смисъла на член 14 от Директива 91/414, посочените органи все пак са длъжни да уважат искането за достъп до тази информация, ако тя се отнася за емисии в околната среда или, в останалите случаи, ако общественият интерес от разкриването на информацията се окаже по-значителен от интереса от отказа.

54 С оглед на изложените по-горе съображения на втория въпрос следва да се отговори, че при условие че случай като разглеждания в главното производство не попада сред хипотезите по член 14, втора алинея от Директива 91/414, разпоредбите на член 14, първа алинея трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат

само ако това не влече нарушение на задълженията по член 4, параграф 2 от Директива 2003/4.

По третия въпрос

- 55 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него претегляне на обществения интерес от разкриване на информация за околната среда спрямо частния интерес от отказа за разкриване трябва да се извършва във всеки конкретен случай, отнесен до компетентните органи, или в смисъл, че това може да се осъществи посредством обща мярка, предвидена в националното законодателство.
- 56 В това отношение следва да се приеме за установено, че от самия текст на член 4, параграф 2 от Директива 2003/4 е видно, че законодателят на Съюза е предвидил претеглянето на интересите да се осъществява във всеки конкретен случай.
- 57 Нито разпоредбите на член 14 от Директива 91/414, нито която и да било разпоредба на Директива 2003/4 позволяват да се счита, че предвиденото в член 4 от последната директива претегляне на интересите може да бъде заменено с мярка, различна от разглеждането на тези интереси във всеки конкретен случай.
- 58 Това обстоятелство обаче не е пречка националният законодател да определи посредством обща разпоредба критерии, позволяващи да се улесни тази сравнителна преценка на интересите, при условие че тази разпоредба не освобождава компетентните органи от задължението им действително да разглеждат

всеки конкретен случай, който е отнесен до тях с искане за достъп до информация за околната среда въз основа на Директива 2003/4.

- 59 От посоченото по-горе е видно, че на третия въпрос следва да се отговори, че член 4 от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него претегляне на обществения интерес от разкриването на информация за околната среда спрямо частния интерес от отказа за разкриване трябва да се извършва във всеки конкретен случай, отнесен до компетентните органи, дори ако националният законодател определя с обща разпорежба критерии, които да улесняват тази сравнителна преценка на интересите.

По съдебните разноски

- 60 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) Понятието „информация за околната среда“, посочено в член 2 от Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета, следва да се**

тълкува в смисъл, че включва и информация, предоставена в рамките на национална процедура по издаване или разширяване на обхвата на разрешение за продукт за растителна защита с оглед определянето на максимално допустимото съдържание в храните и напитките на пестицид, на негова съставка или на получени от неговото разграждане продукти.

- 2) При условие че случай като разглеждания в главното производство не попада сред хипотезите по член 14, втора алинея от Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, разпоредбите на посочения член 14, първа алинея трябва да се тълкуват в смисъл, че се прилагат само ако това не влече нарушение на задълженията по член 4, параграф 2 от Директива 2003/4.

- 3) Член 4 от Директива 2003/4 трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в него претегляне на обществения интерес от разкриването на информация за околната среда спрямо частния интерес от отказа за разкриване трябва да се извършва във всеки конкретен случай, отнесен до компетентните органи, дори ако националният законодател определя с обща разпоредба критерии, които да улесняват тази сравнителна преценка на интересите.

Подписи